

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 10/10/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 218

KHÔNG NÊN LẤY TIỀN BẤT NGHĨA

Ngày nay, người thế gian dùng những thủ đoạn tinh vi để chiếm đoạt tiền của người khác, họ chỉ cần ngồi ở một nơi cũng có thể chiếm hết tiền tài của mọi người. Đây là biểu thị lòng người ngày càng xấu ác vì vậy việc chúng ta thúc đẩy chuẩn mực của người xưa, văn hóa Thánh Hiền chính là sứ mệnh. Người xưa nói: *“Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa bất thủ”*. Chúng ta không nên kết giao với người bất nghĩa. Chúng ta dùng thủ đoạn chiếm đoạt tiền tài thì là sẽ phải nhận tai ương. Người thế gian miễn sao có lợi thì làm. Có người vừa nhận một công việc được hai ngày thì được giao lái một chiếc xe ô-tô Mercedes, khi người chủ sơ hở anh ta đã đem tráo đổi bốn chiếc lốp để lấy hai trăm triệu, sau đó, anh ta phải đi tù vì hành vi trộm cắp của mình. Nếu con người không có ân nghĩa, tình nghĩa, đạo nghĩa thì sẽ rất đáng sợ.

Hòa Thượng nói: *“Ở thế gian này, có người nào mà không tham tiền? Tiền mà bất nghĩa thì không nên lấy vì đó là họa”*. Nếu có một nhóm cướp chạy ngang nhà và ném bọc tiền vào nhà mà chúng ta dùng số tiền đó thì chúng ta đã rước họa. Có người thấy người khác bán xe rẻ nên họ mua, sau một thời gian thì họ bị công an tạm giam để điều tra vì người chủ cũ đã dùng chiếc xe đó làm công cụ gây án, phạm tội. Tiền tài bất nghĩa thì chúng ta phải tránh vì chắc chắn đó là họa.

Hòa Thượng nói: *“Những tài vật bất nghĩa chúng ta nhất định không nên lấy, cho dù chúng ta lấy được thì tài khó trong mạng của chúng ta đã bị khấu trừ rất lớn, phước lộc trong mạng của chúng ta bị tổn giảm rất nhiều”*. Người thế gian không biết đến việc này. Trong nhà Phật thường nhắc nhở tăng chúng khi ăn cơm phải tam đề, ngũ quán. “Tam đề” là nguyện tu tất cả thiện, nguyện đoạn tất cả ác, nguyện độ tất cả chúng sanh. “Ngũ quán” là phải xét đức hạnh của mình có đủ hay không mà thọ nhận cúng dường. Khi ăn thì chúng ta phải đề phòng tâm tham và phải nghĩ rằng thức ăn giống như thuốc để chữa bệnh đói. Đói là bệnh. Hằng ngày, chúng ta tùy tiện ăn nuốt không biết thức ăn là thuốc để trị bệnh đói, khô gầy. Nếu chúng ta không ăn thì không thể dùng thân này để làm việc. Chúng ta ăn vì thành tựu đạo nghiệp, để có đầy đủ năng lực phục vụ chúng sanh.

Phật dạy đệ tử rằng: *“Một hạt gạo của thí chủ nặng như núi Tu Di, nếu đời này tu hành không liễu đạo thì mang lông đội sừng để trả nợ áo cơm”*. Chúng ta không được dạy,

không được học nên chúng ta rất tùy tiện. Hằng ngày, chúng ta thọ nhận hưởng đãi ngộ đều là chúng ta mang nặng ơn đức của mọi người. Chúng sanh ngày nay không có niệm tri ân mà ngày ngày khởi niệm chiếm đoạt của người. Có những người không dùng phương pháp chính đáng mà dùng thủ đoạn phi pháp, tàn độc để lấy bằng được. Họ không biết rằng mỗi lần làm như vậy thì phước thọ trong mạng bị tổn giảm. Mỗi lần chúng ta lấy được tiền tài bất nghĩa thì phước thọ trong mạng đã bị khấu trừ rất lớn. Khi phước lộc trong mạng không còn thì chúng ta sẽ ở trong hoàn cảnh vô cùng khổ, những người xung quanh không ai có thể giúp đỡ chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Bạn dùng hành vi trộm cắp, lừa gạt, sát hại chúng sanh, làm những việc phi pháp để có được tiền tài thì đó là tiền tài bất nghĩa”**. Hôm trước tôi đọc một bài báo nói về việc có một người quản lý một công ty rất lớn bị bắt vì bà đã trốn thuế hàng nghìn tỉ. Tiền thuế là để xây dựng quốc gia, xây những công trình phúc lợi xã hội. Trốn thuế là hành động phi pháp, bất nghĩa. Phật dạy chúng ta: **“Trên đên bốn ơn nặng”**. Hành vi trốn thuế là bất nghĩa với quốc gia.

Hòa Thượng nói: **“Trốn thuế là phạm vào tội trộm cắp”**. Trên **“Kinh Anh Lạc”**, Giới Kinh của Bồ Tát giới tại gia nói: **“Không được phạm pháp, không được trốn thuế”**. Trên **“Kinh Phạm Võng”** nói với người xuất gia: **“Không được làm giặc quốc gia, không được nói xấu lãnh đạo quốc gia”**. Bốn câu này có trong hai bộ Kinh của giới Kinh, trên trang web **“Tinhkhongphapngu.net”** có bốn đĩa Hòa Thượng giảng về hai bộ Kinh này.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta dùng bất cứ thủ đoạn gì để có được tiền tài, vật chất thì chúng ta đều đã phạm phải tội rất nghiêm trọng”**. Nếu chúng ta nhận tiền tài bất nghĩa thì tai họa sẽ đến. Người chân thật tu hành thì ngay đến tiền tài chánh đáng như tiền tài do Cha Mẹ cho, Thầy tặng họ cũng không nhận. Ngày nay nhiều người dùng máy tính, điện thoại để gọi điện lừa gạt người khác chiếm đoạt tiền tài. Hôm trước, có người gọi điện cho tôi xưng là họ ở bên hải quan của thành phố Đà Nẵng, họ nói tôi có một kiện hàng gửi về Đà Nẵng và cần tôi hợp tác để điều tra. Một người học trò của tôi ở Đà Nẵng đã đăng ký số điện thoại này giúp tôi nên họ tưởng tôi ở Đà Nẵng

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh Phật dạy chúng ta tiền tài bất nghĩa nhất định không được lấy nếu dùng thủ đoạn không chánh đáng đoạt lấy được tiền tài bất nghĩa thì phước báu của chúng ta sẽ bị tổn giảm nghiêm trọng, khi phước đã hết thì ác báo liền hiện tiền, sẽ rất đáng sợ!”**. Rất nhiều người gặp phải thảm cảnh này, họ khổ không nói nên lời! Người thế gian nghĩ ra rất nhiều thủ đoạn để lừa gạt người khác mà không biết nỗ lực thay đổi vận mệnh của mình. Chúng ta có thể thay đổi vận mệnh bằng cách không làm những việc xấu ác nữa. Nếu họ vẫn dùng thủ đoạn lừa gạt người, kéo người khác vào ma trận của mình thì sẽ ngày càng tạo nghiệp.

Hòa Thượng nói: **“Nếu như bạn muốn có tiền tài thì bạn phải tu bố thí tài, đây chính là chánh pháp mà Phật đã dạy chúng ta”**. Có người nói họ đang nợ nần chồng chất

nên không thể bỏ thí. Cho dù chúng ta không có nhiều tiền thì chúng ta vẫn có thể bỏ thí nội tài, ngoại tài. “*Ngoại tài*” là tiền của. “*Nội tài*” là sức khỏe, năng lực của chúng ta. Chúng ta dùng năng lực, sức khỏe để phục vụ người bằng tâm chân thành sám hối thì chúng ta cũng có thể chuyển đổi hoàn cảnh mà mình đang gặp phải. Nếu chúng ta dùng thủ đoạn, ma thuật để chiêu dụ người thì chúng ta là kẻ tàn độc.

Hòa Thượng nói: “***Bạn nghĩ ra rất nhiều thủ đoạn kiếm tiền như chơi cổ phiếu thì đây chính là lấy tiền của người khác làm thành của mình, đây là tiền đánh bài, tiền bất nghĩa***”. Nếu có sáu người cùng chơi bài thì tiền của người này sẽ chuyển qua cho người khác. Trong trường hợp, khi chơi bài chúng ta dùng thủ đoạn để thắng người khác thì những người xung quanh đều bị gạt, đây là tiền bất nghĩa, chúng ta nhất định sẽ phải nhận quả báo.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta dùng thủ đoạn để lấy tiền thì sẽ khuynh gia bại sản, ly hôn, thậm chí tự sát. Vậy thì tội này có lớn hay không?***”. Khoảng hơn 20 năm trước, khi tôi còn xem Worldcup tôi thấy sau mỗi trận đấu, có người rất vui sướng vì thắng cá cược nhưng cũng có những người phải nhảy lầu. Có nhiều gia đình đang sống bình yên thì có người đến thu nhà vì người chồng đã bán nhà để chơi cá độ.

Hòa Thượng nói: “***Tiền bất nghĩa mà chúng ta lấy được thì khiến nhiều người khuynh gia bại sản, vợ con ly tán thậm chí tự sát. Không phải lấy tiền của người mới là trộm cắp, nếu chúng ta có địa vị, quyền thế, người khác phải đến đút lót, nịnh bợ chúng ta thì cũng là chúng ta đã trộm cắp. Bởi vì họ tặng quà không phải bằng sự cam tâm tình nguyện, cung kính. Quả báo của trộm cắp là bần cùng, hà tiện***”. Người xưa nói: “Ngày xưa quả báo thì chầy, ngày nay quả báo một giây nhãn tiền”. Ngày nay, nếu chúng ta tạo nghiệp thì có thể sẽ phải nhận ngay quả báo.

Hòa Thượng nói: “***Bạn khởi tâm động niệm đều muốn chiếm đoạt tiền tài của người khác, đây là tổn người lợi mình, tương lai tài vật trong mạng của bạn sẽ bị kém khuyết***”. Người thế gian thường nói: “Đời cha ăn mặn, đời con khát nước”. Có những việc chúng ta làm tưởng chừng như đã qua nhưng đời con cháu của chúng ta sẽ phải nhận hậu quả.

Hôm trước, tôi đến một gia đình làm lễ tri ân, có một nhân duyên mà một người trong gia đình đó ở nước ngoài biết về lễ tri ân, họ gọi điện thoại thỉnh cầu tôi đến nhà tổ chức lễ tri ân Cha Mẹ. Khi đến nhà chị tôi rất ngạc nhiên, người Cha sống bằng nghề đánh cá biển, trong gia đình có một người con trai bằng tuổi tôi bị nghễnh ngãng. May mắn là anh được một người dạy viết chữ “***A Di Đà Phật***” nên anh luôn viết chữ “***A Di Đà Phật***”. Ngoài ra, trong nhà có một người cháu nội khoảng 6, 7 tuổi cũng nghễnh ngãng. Trong nhà có con và cháu đều bị nghễnh ngãng vậy mà họ không tỉnh ngộ, vẫn làm nghề đánh cá biển. Đây là nhân quả đã hiện tiền. Sau khi tôi tổ chức lễ tri ân thì mọi người đi phóng sanh, họ mua cá đồng, cá sông để phóng sanh, không phóng sanh cá biển vì ngày ngày họ đánh bắt cá biển.

Ngày trước, có hai người đến thăm tôi, người học trò làm nghề bán thịt heo, tôi khuyên chú bỏ nghề này, ăn chay, tụng “**Kinh Địa Tạng**” hồi hướng cho chúng sanh. Một người khác làm nghề mổ trâu, người con trai lớn của anh bị bệnh bại não, người con trai nhỏ thì có trạng thái giống như sắp bị bệnh. Tôi khuyên anh nên bỏ nghề sát sinh để làm nghề khác. Anh nói, nếu anh bỏ nghề thì không có tiền mua thuốc cho con. Tôi nói, nếu anh bỏ nghề thì có thể con anh sẽ hết bệnh, còn nếu anh vẫn tiếp tục làm thì không bao giờ con anh có thể khỏi, đây là anh đang tạo nghiệp, thọ báo. Trước đây, anh giết một con bò, hiện tại, mỗi ngày anh phải giết hai con bò để đủ tiền mua thuốc cho con. Khi chúng tôi đang nói chuyện thì người con út bị chảy máu mũi rất nhiều, tôi bảo mọi người bế cháu lên và dùng khăn ẩm chườm lên trán. Tôi vừa khuyên anh bỏ nghề sát sinh thì đã có hiện tượng rất lạ xảy ra. Nếu người không tin thì sẽ cho rằng những hiện tượng này xảy ra một cách ngẫu nhiên. Những việc làm tổn người lợi mình, cái lợi thu được rất ít nhưng phước thọ bị tổn giảm rất nhiều. Có những người kiếm tiền bằng những nghề trộm cắp, lừa gạt, sát sanh, họ có nhà cao, cửa rộng nhưng con cháu phải nhận quả báo. Nếu con cháu chúng ta bị bệnh tật thì chúng ta muốn dùng tiền tài có được để đổi lại sức khỏe cho con cháu cũng không thể.

Hòa Thượng nói: “**Tham những tài vật bất nghĩa là nghiệp nhân của bản cùng. Chúng ta nhất định phải hiểu tài vật là có chủ, nếu không phải của mình mà mình cố lấy, mình tưởng mình lấy được nhưng cái được rất ít, cái mất thì rất lớn. Chúng ta lấy được chẳng những ít mà sau đó nhất định còn có tai nạn, nhất định sẽ không có kết quả tốt**”. Chúng ta học Phật pháp, chúng ta được nghe giảng giải thì chúng ta mới thấu hiểu, người thế gian chỉ cần có lợi thì tận lực lấy của người. Người thế gian không biết rằng, nếu họ lấy tiền bất nghĩa thì sẽ tổn hại phước thọ, phước lộc của chính mình. Phước thọ chính là thọ mạng của chúng ta. Hòa Thượng nói: “**Tiền bất nghĩa nhất định không nên lấy**”. Tiền bất nghĩa là tiền có được do trộm cắp, lừa gạt, giết hại chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “**Chúng sanh ở thế gian ai cũng thích có tiền tài, muốn có tiền tài thì phải tu bố thí. Khi chúng ta bố thí thì tiền tài tự nhiên sẽ sinh ra**”. Người thế gian không hiểu được việc này, chúng ta thật làm thì chúng ta mới có thể cảm nhận được. Hôm trước, tôi tham dự buổi tiệc trung thu cùng các con lớp Kỹ Năng Sống ở Trà Ôn, người đại diện địa phương hỏi tôi, chi phí tổ chức buổi lễ này mất mấy chục triệu. Tôi nói chi phí tổ chức chỉ mất vài triệu, tất cả mọi người đều phát tâm cùng nhau làm. Những người đến tham gia tặng trái cây, lồng đèn, bánh Trung Thu hoặc nấu bún riêu tạo nên một buổi tiệc Trung Thu rất đầm ấm.

Hằng ngày, các con ở lớp Kỹ Năng Sống được dạy bảo, chăm sóc một cách tốt nhất, tất cả đều hoàn toàn miễn phí. Mọi người đều tự động, tự phát, phát tâm ủng hộ. Tôi hỏi mọi người có cần hỗ trợ không thì mọi người trả lời là không. Khi chúng ta bố thí thì phước của sự bố thí sẽ khiến mọi việc tự động đầy, mọi người tặng rau, đậu, dầu, gạo nên mọi thứ luôn tự đủ. Lớp “Kỹ Năng Sống” ở Hòa Phú cũng vậy, lớp có khoảng 120

con, các con được ăn uống, sinh hoạt rất đầy đủ. Chúng ta không cần viết tâm thư, huyết thư, lời ngỏ kêu gọi mọi người ủng hộ, thậm chí phụ huynh xin được đóng góp cũng không được đóng góp vì mọi thứ vẫn đang đủ. Khi chúng ta phát tâm bố thí, cúng dường thì phước báu tự nhiên đang đầy. Tôi phải giải thích đến mức độ này để mọi người có thể hiểu, nhiều người không hiểu mọi thứ từ đâu đến. Nhân lực là do mọi người phát tâm làm, vật chất thì mỗi người âm thầm góp một chút nên mọi thứ tự động đầy. Hòa Thượng nói: “**Muốn có tiền tài thì phải tu bố thí**”. Đây là chánh pháp mà Phật dạy chúng ta.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!